

Vores Kamp mod Stafylokokker (Furunkulose)...

Foto 1 Oskar og Rudi Julen 2001, bemærk hævelsen og et svagt røde skær på Oskars højre forpote(indringet med rødt).

Oskar fik fjernet den første byld, omkring tiden da han var 6 måneder. Dette var inden jeg overtog ham.

Han flyttede ind hos os som 10.md. ??-04-1999, han var undervægtig og ville ikke spise alm. Tør/våd-kost. **Han var tit dårlig og kastede op, samt han havde ømme pletter rundt omkring på kroppen og var tit meget stresset.**

Allerede 1½ måned efter indflytningen og 1½ uge inden vores første udstilling, stiftede vi bekendtskab med hans *stafylokokker*.

Han fik en stor infektion i venstre forpotes yderste tå, han var meget dårlig og fik en kraftig antibiotikakur.

Dyrlægen mente at tåen kunne være *brækket*, da Oskar havde meget store smerter, men valgte at starte med at give antibiotika. Bylden, som det var forsvandt da også igen efter 3 dage. Men sikke en forskrækkelse.

Tiden gik og vi "vænnede" os til at han ind imellem var sløv og halvdårlig, kastede op og var sur. Til andre tider var han en arbejdsnarkoman og stressede over de mindste ting.

Dyrlægen kunne ikke umiddelbart finde noget på ham, lever, hjerte og lunger fungerede som det skulle. Han havde ikke orm og blodprøverne viste heller ikke tegn på sygdom. Dette var inden han begyndte at få deciderede bylder (*furunkulose*).

Det eskalerede i vinteren/foråret 2000, hvor han begyndte at få bylder på poterne, disse udbrud kom altid når han var *stresset*, f.eks. inden en konkurrence i lydighed, løbetid i nabolaget eller ved forandringer i hans liv.

Vi valgte at prøve at give ham en *kemisk kasteration d. 09-06-00* for at se om det ville hjælpe på stressen og dermed udbruddene. **Det hjalp**, han blev nu lettere at være sammen med, nemmere at træne og han var ikke så tit dårlig og humørsyg, han begyndte at spise og tog på i vægt, så han kom til at ligge på normalvægten for racen.

Men sådan en kemisk kasteration virker jo kun i 3 måneder. Vi valgte at give en til for at se om det ville hjælpe en gang til..... *Det gjorde det!* I 3 måneder til virkningen fortog sig omkring jul 2000 og vi valgte ikke at give ham flere sprøjter for at se om virkningen ville være permanent overfor stressen og stafylokokkerne. Det var den **ikke** så vi valgte med tungt hjerte at lade ham kasterere i februar 2001.

Heldigvis fik jeg lov til at være hos ham under hele operationen. For **nu** kom næste chok... Da dyrlægen lagde ham i narkose, ville Oskar ikke trække vejret. Der gik 1½ minut inden han tog første åndedræt efter at være lagt i narkose. Dyrlægen blev nervøs og skruede op for ilten, hvilket åbenbart gjorde tricket, han begyndte i hvert fald at trække vejret igen, og resten af operationen forløb fint.

Vi blev anbefalet at så vidt muligt skulle vi sørge for **ikke** at få ham lagt i narkose igen, hvilket vi selvfølgelig forsøger *kraftigt* at undgå.

Helingen af såret forløb fint, vi tog selv trådene og han brugte slet ikke sin krave, da han ikke var interesseret i såret.

Man kan den dag i dag ikke mærke på ham at han ikke er *intakt* hanhund. Han er i den grad hanhund med stort **H**.

Vi trænede på dette tidspunkt intensivt lydighed og stillede i konkurrencer i både DCH og DKK. Oskar stressede stadig. Virkningen af de kemiske kasterationer var åbenbart anderledes end den rigtige kasteration.

Han var samtidig til homøopat og fik et kosttilskud *ImmuPlus fra NaturaVet* og nogle blomstermedicindråber, samt jeg fik at vide at han skulle lige på noget rødt.

Han gik herefter udbrudsfri indtil maj måned 2001, hvor han fik endnu en serie bylder på poterne, store betændte bylder, som gav ham mange smerter og gjorde ham dårlig og i ustabil humør. *Aflivning* var oppe at vende, fordi hans liv var meget tæt på **ikke** at være værdigt.

Men han holdt jo af livet selvom han var dårlig og vi valgte derfor at give det endnu en chance. Desværre begyndte han at få bylder "uden" grund altså uden der var stress og forandringer i hans liv.

Jeg undersøgte alt hvad der var af muligheder, for behandling, alternativ behandling, alm. Behandling, foderskift osv. Her skal der lyder en stor tak til alle dem der har hjulpet mig med vidensindsamling. **Specielt til Jo-Ann fra Kennel Kuzonga** (<http://www.rhodesian-ridgeback.dk>), som var sød til at hjælpe med at søge på internettet og altid lyttede når jeg var nede over Oskars Sygdom!!

Vi skiftede hans tørfoder til Kronch Basic fra Henne Pet Food (<http://www.henne-pet-food.dk>)

Oskar begyndte at få bylder andre steder end på poterne. Første gang i august??2001 på venstre øjenbryn, som hævede op og tabte næsten alt håret. Tæt derefter byld på det nederste øjenlåg på samme øje og på modsatte pote. Da han samtidig var dårlig og irriteret, blev han nærmest umulig at have i nærheden hvis vi fik gæster, da han havde "løse kæber" og godt kunne finde på at nappe folk bedst som de troede de kælede med ham, fordi han var pletvis øm. Her var **aflivning** igen oppe at vende.

Nu måtte der ske noget, jeg havde gennem min deltagelse i et kursus om kommunikation med dyr kontakt til en Auraformidler (*Lene Stenstrup*, <http://www.alope.dk>) der mente at kunne hjælpe Oskar. Så jeg ringede og bestilte en tid til både Oskar og Jeg. Hun kom d. 1 sep? Og gav mig og Oskar hver vores nye aura, Oskar var dog i starten ikke ret meget for at lade hende komme ind i huset. ☺ Han fik samtidig flere af naturtilskuddet *ImmuPlus*.

Jeg havde nogenlunde samtidig, ved hjælp af søgninger på internettet, fundet ud af at der fandtes en måde man kunne lave en Autovaccine at hundens egne bakterier, som måske skulle kunne hjælpe. Nu skulle Oskar bare have en byld så vi kunne få taget udtræk til dyrkning af denne vaccine.

Stor var glæden da Oskar efter Lenes behandling gik udbrudsfri i 3½ måned.

At Oskar altid har haft "beskidte" tænder, har vi jo kunnet se, og vi har jævnligt ordnet dem for tandsten, men at de samtidig var svage har vi ikke bemærket før i november 2001 hvor jeg til en lydighedsprøve opdagede at han havde knækket en tand! Om dette har relation til stafylokokkerne ved jeg ikke, men mon ikke det relatere sig til hans svækkede immumforsvar.

Foto 2 Taget November 2001, bemærk den knækkede forrand og tandstenen på hugtanden P?.

Foto 3 Forfra, bemærk det meget røde tandkød.

Vi var lige begyndt at håbe da han fik endnu en byld, denne gang en voldsomt stor en på højre forpote. Da dette var midt i juleferien 2001, var vores normale dyrlæge (*Møns Dyrlæger I/S, Storegade 96, Stege*) ikke at træffe, og overlade det til en afløser ville jeg ikke, så vi ventede endnu engang.

Denne byld afløste af en 5-krone stor byld på venstre kind og Oskar kom til dyrlægen med denne 16-01-02.

Hvor der blev taget prøver og sendt til dyrkning i laboratoriet. Vi fik samtidig en antibiotikakur (*Synolox* til 10 dage).

Dyrkningen ville tage 2-3 uger, hvorefter han skulle vaccineres med sine egne bakterier over 10 gange med 5 dages mellemrum, hvor man forøgede dosen med 0,2 ml, hver gang. Startende med 0,2 ml i den første dose.

Jeg begyndte på dette tidspunkt at sætte mig ind i BARF-fodring (fodring med RÅ kødben, grøntsager, frugt oa. Se evt. artiklen om dette på <http://schnauzers.dk>). Og begyndte så småt at flytte Oskar fra hans daglige hjemmelavede **kogte** mad over på BARF-dieten, **det** passede bestemt ikke herren i starten. Vi havde/har dog stadig et supplement af *Henne Pet Food* stående til fri afbenyttelse.

Efter 3 uger fik han en ny byld denne gang på højre forpote, vi ringede Tirsdag d. 15-02-02 og fik mere antibiotika (*Synolox* til 10 dage) og fik samtidig at vide at den type stafylokokker de havde fundet i prøven var *Stafylokokus Intermedius*. Og at vi kunne komme og få første vaccine om fredagen.

Desværre var Oskar sløj og havde feber fredag så vi ventede til fredagen efter, hvor vi var nede og få første "skud". Der gik ca. 20 minutter fra han havde fået skuddet til han sov højt på vej hjem i bilen. Dette skulle blive et typisk mønster hver gang han fik et "skud" med denne vaccine. Aftalen lød at jeg skulle komme til dyrlægen de 3 første gange hvorefter, jeg fik med hjem til 1 gang og så til dyrlægen næste gang med hjem til 2 gange, som blev til 3 og så til dyrlægen de sidste 2.

3. gang vi var der nede snakkede vi om allergi og kost, hvor dyrlægen sagde at det kunne være et udslag af allergi, der gav disse voldsomme stafylokokinfektioner. Dette tog jeg op til overvejelse og begyndte at kigge på hvornår han kastede op, hvad han havde fået at spise og lign.

Vi opdagede ved et tilfælde at han kastede op hver gang han fik noget der indeholdt hvede (Bulgur, CousCous, pizza, pasta oa.).Hvorefter jeg vovede springet og flyttede ham til udelukkende at få Ris-baseret mad eller BARF-dieten, som jeg stadig eksperimenterede med. Nu virkede han gladere og mere frisk.

Så da vi fik den lille ny hvalp i huset pr. 26-04-02 flyttede jeg dem begge på BARF-dieten suppleret med Risbaseret kost og Henne Pet Food som supplement.

Foto 4 Oskar og Tikki i Maj 2002, efter en hård havedag i regnvejr.

Det virkede, Oskar var fri for bylder i 1 md. Så kom "mor" til at være doven og fodrede med pizza og pasta i tre dage.... *Vupti* kastede Oskar op og var dårlig.. nøjagtig en uge efter fik han endnu en byld, men denne gang en lille og ikke så øm ting.

Siden har jeg været meget nøjeregnende med at han **kun** får *BARF* eller risbaseret kost.

Den glædelige nyhed er at han har været udbrudsfri siden maj 2002

Vi holder os nu udelukkende til BARF eller Risbaseret kost, med et supplement af Hennes Pet Food (Mest for den lille skyld, da de jo er alene i dagtimerne). Dette har dog også krævet at vi revurderede hvad vi bruger som Guffer/godbidder, da disse **heller** ikke må indeholde hvede. Da han jo til træning og spor får et *relativt* stor antal guffer, vil det være et *relativt* stort indhold af hvede i en sådan "dosis". Derfor laver vi nu for det meste vores guffer/godbidder til træning selv.

Det kan da ske at der falder rester af vores lasagne af en sjælden gang imellem, men det ser ud til at han kan tåle at få disse rester en gang imellem.

Forfatter :Sussan Svane Jensen, Kennel Sváva.